

- 2) Ved afgørelsen af, om der er tale om en enkelt levering, er det da relevant, at lejerens undladelse af at betale servicegebyret, berettiger ejeren til ikke kun at nægte at levere tjenesteydelserne, men også til at opsigse lejeaftalen med lejeren?
- 3) Hvis svaret på spørgsmål 1 er, at muligheden for, at tredjemand kan levere tjenesteydelserne direkte til lejeren, er relevant, er det så blot en faktor ved afgørelsen af, om tjenesteydelserne er enten en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele eller en sekundær levering i forhold til den primære levering, eller er der herved tale om det afgørende kriterium? Hvis den omhandlede mulighed blot er en faktor, eller hvis den slet ikke er relevant, hvilke andre faktorer er da relevante ved afgørelsen af, om tjenesteydelserne er en sekundær levering? Hvor relevant er det navnlig, at tjenesteydelserne udføres i eller i forhold til de udlejede lokaler, som er lejeaftalens genstand, eller i andre dele af bygningen?
- 4) Hvis muligheden for, at tredjemand leverer tjenesteydelserne er relevant, er det da herefter relevant, om tjenesteydelserne lovligt kunne leveres af tredjemand, selv hvis dette ville være vanskeligt i praksis at organisere eller aftale med ejeren, eller er den praktiske mulighed eller den fælles praksis i forbindelse med sådanne tjenesteydelser det relevante hensyn?
- 5) Tjenesteydelserne i denne sag består i en række tjenesteydelser, som leveres mod et enkelt servicegebyr. Såfremt nogle af disse tjenesteydelser (f.eks. rengøring af fællesarealer, levering af sikkerhedstjenester) ikke er del af en enkelt udelelig økonomisk ydelse eller skal anses for sekundære i forhold til den primære levering mens andre tjenesteydelser er en del heraf, vil det så være korrekt at fordele det samlede vederlag mellem de forskellige tjenesteydelser med henblik på at fastlægge den andel af vederlaget, som skal pålægges afgift, og den del, der ikke skal? Ville det subsidiært være korrekt at anse rækken af leverede tjenesteydelser for så nært forbundne med hinanden, at de udgør »en enkelt udelelig økonomisk ydelse, som det ville være kunstigt at opdele«, da de i sig selv udgør en enkelt levering, som er særskilt i forhold til udlejningen af fast ejendom?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. juli 2011 — Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas mod Antonella Bertazzi m.fl.

(Sag C-393/11)

(2011/C 282/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Sagsøgte: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi og Fortuna Peranio

Præjudicielle spørgsmål

- 1) På baggrund af forskriften i § 4, stk. 4, i bilaget til direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ vedrørende tidsbegrænset ansættelse, (ifølge hvilken »bestemmelser, hvorefter der ved særlige ansættelsesvilkår kræves tilbagelagt en bestemt tjenesteperiode, skal være de samme for personer med tidsbegrænset ansættelse som for fastansatte, medmindre kravet om en forskellig ansættelsesperiode er begrundet i objektive forhold«), finder en national bestemmelse (artikel 75, stk. 2, i lovdekret nr. 112/08), hvorefter den anciennitet, der opnås af ansatte i henhold til tidsbegrænsede kontrakter i tjenesten hos uafhængige myndigheder slet ikke tages i betragtning, da anvendelse — netop fordi den er begrundet i objektive forhold — når de berørte arbejdstagere undtagelsesvis — som en undtagelse til princippet i artikel 36, stk. 5, i lovdekret nr. 165/01 — kan tilbydes ansættelse efter afholdelse af »udvælgelsesprøver«, der ikke kan sidestilles med en generel offentlig udvælgelsesprøve på grundlag af eksaminer (der har til formål bedst muligt at tildele de beståede deltagere de ledige stillinger), men som i undtagelsestilfælde gør det muligt at indgå noget, der burde kvalificeres som et nyt arbejdsforhold med virkning »ex nunc«?
- 2) Er det omvendt uacceptabelt på grundlag af direktiv 1999/70/EF — hvilket indebærer, at den pågældende nationale bestemmelse ikke skal anvendes — at undlade at tage hensyn ikke blot til anciennitet, men ligeledes til den karriereudvikling, som har fundet sted i løbet af årene og som gjaldt på ansættelsestidspunktet, helt eller med den del, som overskrider den anciennitet, der kræves for at deltage i de pågældende udvælgelsesprøver, uanset om der foreligger nogen garantier som den nationale lovgiver har vedtaget med henblik på en rimelig beskyttelse af deltagerne i udvælgelsesprøvernes stilling?

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Constanța (Rumænien) den 27. juli 2011 — straffesag mod Ciprian Vasile Radu

(Sag C-396/11)

(2011/C 282/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Constanța

Tiltalt i straffesagen

Ciprian Vasile Radu